

וכן פירש רע"ב על המשנה באהלות:
 קרסול - תרגום כרעיים - קרסוליין, מקום חיבור הרגל והשוק.
 ואם הקרסוליים מחברים בין הרגל (כף הרגל) וה"שוק", יוצא ש"שוק" הוא מתחת לברך.
 וכן בתוספות יום טוב על המשנה שם כתב:
 בקורסל - פי' הר"ב תרגום כרעיים *קרסולים מקום חבור הרגל והשוק*. וגם הר"ש
 כתב שהוא מקום חבור הרגל והשוק.
 ארכובה - לפי מה שפירשתי בקורסל דלעיל שהוא מקום [חבור] הרגל בשוק, יהיה
 הארכובה מקום חבור השוק בירך.
 הרי שלדעתו "שוק" הוא מתחת לברך.
 וכן כתבו בתפארת ישראל ובאליהו רבא (הגר"א), על המשנה שם.
 עוד מבואר במשנה ששוק הוא האיבר שיש בו שתי עצמות, וזהו אכן האיבר שתחת
 לברך ועצמותיו נקראים שוקה (Tibia) ושוקית (Fibula), ואילו באיבר שמעל הברך יש
 רק עצם אחת והיא נקראת עצם הירך.
 עוד מוכח ממשנה זו ששוק וירך הם שני אברים שונים, שהרי המשנה אומרת שבשוק
 יש שני אברים ובירך יש אבר אחד. וזה שלא כמו שכתב הפרי מגדים שהם אותו האיבר
 (לשונו יובא בהמשך, בדברי שו"ת שבט הלוי).

פרק ב: בסדר האברים באדם

הרמב"ם, בהלכות איסורי ביאה פרק י הלכה ו, כתב, בין הלכות טומאת יולדת:
 נחתך הולד במעיה ויצא אבר אבר, בין שיצא על סדר האיברים כגון שיצאה *הרגל*
ואחריה השוק ואחריה הירך, בין שיצא שלא על הסדר אינה טמאה לידה עד שיצא
 רובו.

הרי שה"שוק" מונח בסדר האברים, בין ה"רגל" (כף הרגל) לבין הירך¹.

בסמ"ג, חלק מצוות עשה, מצוה ג, כתב על בריאת האדם:
 עשה לו אברים וקשרים ודבקים וחוליות על שדרה, וקשרי אצבעות ידים ורגלים,
 וזרועות ויריכים וברכים ושוקים וקרסולים וכפות הרגלים, וחליות הצואר ושכמי
 הכתפים, כדי שיוכל אדם להתפשט ולכרוע, לכפות ולזקוף, לעמוד ולישב.
 מסדר דבריו עולה שה"שוק" הוא בין הברך לקרסוליים.

פרק ג: בסדר האברים בחיות הקודש

במסכת חגיגה יג ע"א, בתיאור מידות גובה השמים, נאמר:

¹ לכאורה אפשר לדחות בדוחק ראייה זו, ש"רגל" הוא עד הברך, "שוק" הוא מעל הברך,
 ו"ירך" הוא הקרוי היום "אגן הירכיים", אלא שגם הפרי מגדים לא חלק על הגדרת הירך
 ורק טען שהירך נקראת גם שוק, ואין חולק בהגדרת הירך שכן גם בזה ישנן ראיות
 רבות.